

3497 30. Jan. 1897: 1. Beh. af Lovf. om Indkomst- og Formuekat til Staten. 3498

efter 5 Mars Forløb maatte man opgibe den helt. Den blev paalagt igen under Krigen 1848, men faldt bort straks efter Krigen. Døhr, fordi man ikke ønskede den fortsat. I 1864 gif man paa ny til den og da paa et nyt Grundlag. Dette fortjener ogsaa Opmærksomhed, at man stadig har prøvet sig frem og er gaaet til ny Grundlag, fordi man ikke var fornøjet med det, man kendte. Man prøvede et nyt Grundlag i 1864, det forandrede man atter i 1867, idet man da fastslog det saakaldte Kontingentsystem, men det forandrede man atter i 1870, da man fandt, det var utilfredsstillende, og saa prøvede man det saakaldte Procentsystem, og da man havde prøvet det i 2 Aar, var det, man, som jeg sagde, slog Loven ihjel, her i Tinget, fordi man ikke ønskede den fortsat. (En Stemme: Det er ikke Tilfældet). Man ønskede den ikke fortsat, naar den ikke var absolut nødvendig for at stifte Statskassen den nødvendige Indtægt. Jeg tror derfor man er ret udjat for, at naar man har prøvet denne ny Stat i kortere eller længere Tid, vil der komme stærke Raab om, at den er for trykkende, at den ikke kan opretholdes, eller at den i ethvert Tilfælde bør nedlægges, og saa er det meget usikkert, hvad Erstatning Statskassen kan faa for de sikre Skatter, den har opgivet. Derfor anser jeg det allerede for meget betænkeligt at gaa til en saadan Foranstaltning som Overdragelsen af disse Skatter til Kommunerne. Saa meget er sikkert, at, er det en Gang stet, faar Staten dem aldrig igen. Det er for mig dobbelt betænkeligt, at man ogsaa har udstrakt det til at gælde for $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten. Det fortjener dog Opmærksomhed, at den Mand, der først, saa vidt mig bekendt, har fremsat denne Tanke at overdrage Kommunerne en Del af de direkte Statskatter, nemlig Kammerherre Scavenius, har indskrænket sig til Land- og Ligningskatten og til den mindre Del og navnlig den voksende Del af Bygningsskatten, og at Finansudvalget i den foreliggende Betænkning ligeledes kun som Genstand for Samraad har nævnet Overgangen af Land- og Ligningskatten til Kommunerne. Man har ikke nogetsteds dristet sig til at tage Gammelskatten med. Jeg skal nu bemærke, at der ikke heri, som det kunde synes efter de Udtalelser, der kom fra den sidste ørebe Taler (F. Bøffen), ligger noget som

helt vedrørende det Spørgsmaal, om Gammelskatten er en Skat eller en Grundbyrde, thi i den Henseende sker der ingen Ting. Skatten bliver uforandret, som den er, det er blot den, der oppebærer Indtægten af den, som bliver en anden. Tidligere har det været Staten, nu bliver det Kommunerne men Skatten selv bliver ganske ens. Det er den ene Side af Sagen, at hele denne Overførelse i Virkeligheden ikke er til nogen som helst direkte Nytte for de paagældende Ejendomsbesiddere, der kommer til at svare disse Skatter, akkurat som de hidtil have svaret dem. Hele Fordelen er den, at de herefter oppebæres af Kommunerne og ikke af Staten og derved naas saa, at de egentlige Hartkornsskatter kunne modificeres og nedlægges. Men dette vilde man altsaa lige saa godt kunne naa ad en helt anden Vej, ved direkte Omregulering af de kommunale Afgifter. Det forekommer mig i det hele taget, at der ogsaa er noget misligt ved denne Lov derved, at den er saa stiftet til at fremkalde Illusioner. Det staar for mange saaledes, at nu ville Kommunerne faa en Masse Penge fra Staten, nu ville de komme til at raade over store Summer, og man ser saa ikke den anden Side af Sagen, at der samtidig bliver udfiret en ny Skat ikke til ganske det samme Beløb, men for nogle Vedkommende til et større Beløb, som skal udredes til Staten. Jeg skal villig erkende, hvad der jo er en given Sag, at individuelt set bliver det ikke ganske de samme Personer, der faa Rettelserne og komme til at udrede Skatterne, men tage vi Kommunerne som Helhed, maa det siges, at Kommunerne samlede Befolkning ganske vist faar en Gave af Statskassen, men mod at give en ny Skat til Staten af et til Dels tilsvarende Beløb. Der er heri noget, som er stiftet til at fremkalde Illusioner, og derfor ogsaa venteligt Støffelser, som jeg tror ikke ville udeblive. Man kunde naa det samme ved, at Statskassen gav f. Eks. de 800,000 Kr., den opgiver her, til Kommunerne, og man derefter vedtog en Lov, hvorefter fremtidig en Del af de hidtidige Kommuneskatter bleve opgivne, mod, at der udfiretes en Formue- og Indkomstkatt i Kommunerne. Men det er ganske vist et stort Spørgsmaal, om man vilde føle sig tilfreds med en saadan Lov i Kommunerne og be-